

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 16/2021
11.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Добривоја Перића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу-Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр 13/20 од 08.07.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 640/20 од 23.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу-Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр 13/20 од 08.07.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 640/20 од 23.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу-Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр 13/20 од 08.07.2020. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде. Одређено је да ће се ова казна извршити без примене електронског надзора тако што ће оптужени казну издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати осим у случајевима предвиђеним законом који уређује извршење кривичних санкција, Закон о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Наведеном пресудом окривљеном АА на основу члана 79. став 1. тачка 5. и члана 85. став 2. у вези става 1. КЗ изречена је мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности и то забрана вршења дужности полицијског службеника и одређено да ће наведена мера трајати 2 године рачунајући од дана

правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 2.924,48 динара, а на име пашалног износа 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и да Вишем јавном тужилаштву у Нишу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 22.763,79 динара, као и износ од 8.800,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Наведеном пресудом окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело трговина утијацем у подстрекавању из члана 366. став 3. у вези става 34. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 640/20 од 23.11.2020. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Вишег суда у Нишу-Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр 13/20 од 08.07.2020. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеном АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци која казна се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 4 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у односу на окривљеног АА отклоњена је и мера безбедности вршења позива, делатности и дужности која је изречена пресудом Вишег суда у Нишу-Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр 13/20 од 08.07.2020. године, док је жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције одбијена је као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Добривоје Перић, због битних повреда кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим да из образложења произилази да је бранилац захтев поднео и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим да из образложења наведене повреде

произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је према наводима захтева учињена на тај начин што је у конкретном случају против окривљеног због радњи за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку, требало водити дисциплински поступак, а не кривични поступак, из чега произлази да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, другостепени суд је нашао да су жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни или објективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, као и да се у конкретном случају не ради о повреди радне обавезе која би повлачила дисциплинску одговорност, већ о радњама које представљају злоупотребу у служби и подразумевају већи степен одговорности него што је дисциплинска (страна 4 став 1 другостепене одлуке), које је Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 492. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као разлог подношења захтева наведена је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али како захтев не садржи образложење у чему се састоји прекорачење оптужбе, Врховни касациони суд се у оцену истакнуте повреде закона, није упуштао.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**